

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 24513/10
Дана 08.12.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским саветником Биљаном Стојановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Ф. Р. из С., ул. ....бб, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ради поништаја решења број ..... од 28.05.2010.године, у предмету престанак радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 08.12.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, тужиоцу је као раднику Министарства унутрашњих послова Управе граничне полиције Регионалног центра граничне полиције према Ц. Г. престао радни однос са .... године због безбедносних сметњи.

У тужби и поднеску од 28.09.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и то одредбе члана 168. у вези члана 111. Закона о полицији и члана 8.и 9. Закона о оружју и муницији. Оспореним решењем тужиоцу је престао радни однос због безбедносне сметње везане за чињеницу да се против њега води кривични поступак. Чињеница да се против тужиоца води кривични поступак, који ће се и окончати, није разлог да тужиоцу престане радни однос. С друге стране, оспорено решење засновано је и на постојању безбедносне сметње која се тиче примене члана 8. у вези члан 9. Закона о

оружју и муницији. Решење не садржи образложене разлоге зашто тужилац не може да остане у радном односу, као ни разлоге о утврђеном чињеничном стању и примени материјалног права. Пресудом Вишег суда у Н. П. К.бр.47/10 од 05.07.2011. године тужилац је ослобођен одговорности за кривично дело које му је стављено на терет. Решење туженог је потпуно незаконито и њиме се тужиоцу ускраћују права из радног односа. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету, па је предложио да суд тужба уважи и поништи оспорено решење. Тражио је трошкове управног спора.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе и члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из чињеничног стања које је на несумњив начин утврђено у управном поступку произилази да је против тужиоца, полицијског службеника у Министарству унутрашњих послова, Управа граничне полиције, Регионални центар граничне полиције према Ц. Г., Станица граничне полиције С., Више јавно тужилаштво у Н. П., дана .... године подигло оптужницу под бројем бр. .... због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ РС. Виши суд у Н. П. је својим актом бр. ... од 25.02.2010.године обавестио Министарство унутрашњих послова да је оптужница која је поднета против тужиоца ступила на правну снагу дана ..... године.

Одредбом члана 168. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“, број 101/05 и 63/09), прописано је да полицијском службенику, односно другом запосленом, радни однос престаје и ако током његовог рада у Министарству настану безбедоносне сметње из члана 111. овог Закона, због којих са њим радни однос не би био заснован да су у време заснивања постојале.

Одредбом члана 111. став 1. наведеног Закона, прописано је да полиција може о лицу које жели да заснује радни однос у Министарству ради извршавања задатака у полицији да прикупља податке уз писмену сагласност тог лица, као и податке на основу којих утврђује безбедоносне сметње за извршавање задатака у полицији.

Како је против тужиоца подигнута оптужница за кривично дело за које се гони по службеној дужности која је ступила на правну снагу .... године, правилно је тужени закључио да је настала безбедносна сметња из члана 111. Закона о полицији због које са

тужиоцем не би био заснован радни однос код туженог, да је у време заснивања постојала, због чега су настали услови за престанак радног односа у смислу члана 168. Закона о полицији. За решавање ове управне ствари, није од утицаја да ли је судски поступак окончан и да ли је тужилац ослобођен од кривичне одговорности. У образложењу оспореног решења тужени је дао разлоге који су јасни, довољни и на закону засновани и које као такве у целости прихвата и овај суд, па се наводима тужбе не доводи у сумњу правилност оспореног решења.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је нашао да закон није погрешно примењен на штету тужиоца, па је применом члана 40. став 1. и став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), тужбу одбио и одлучио као у ставу I диспозитива.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али обзиром на успех у спору, суд је применом члана 66. и члана 67. Закона о управним споровима, у вези члана 147. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује сходно члану 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 08.12.2011.године, I-1 У 24513/10

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа- судија
Јелена Ивановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СУ-2011